

Poslechněte malou chvíli

z Čech

Po - sle - chně - te ma - lou chví - li, ho - spo - dá - ři s ho - spo - dy - ní,
co se sta - lo na ho - rách, ko - lá - če maj v ko - mo - rách.

Poslechněte malou chvíli, hospodáři s hospodyní,
co se stalo na horách, koláče maj v komorách.

Pro mandle a pro rozinky, musel jsem jít do Studýnky,
do Vrchlabe pro papír, ach to byl dlouhý špacír.

Selka jde z komory s pláčem, sedlák jí praštil koláčem, Sháněl jsem to celý týden, přišel jsem domů v Štědrý den,
selka cos to upekla, táhni mně s tím do pekla. koláčů jsme napekli, velmi jsme se ulekli.

Sedlák namlel bílé mouky, to pro samé koladníky,
dva koláče nebo tři, to koladníkům patří.

Kvasnice byly zkažené, koláče byly sražené,
žena zlostí skákala, lopatou mě flákala.

Poslala mě moje žena a to pro mák do Bydžova,
pro kvasnice do Prahy, neb tady byly drahý.

Pak popadla jest vidlice, šťouchala mě převelice,
co jsem ubohý zkusil, z domu sem utýct musil.

Tak svou píseň uzavírám, hospodáře napomínám,
by poslechli mé rady, s ženou se nehádali.